

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.735/1
van 29 september 2016

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft de milieueffectrapportage van bepaalde openbare en particuliere projecten’

Op 5 juli 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 19 augustus 2016,^(*) en nogmaals verlengd tot 30 september 2016, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft de milieueffectrapportage van bepaalde openbare en particuliere projecten’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 22 september 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 september 2016.

*

---

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/52/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 ‘tot wijziging van Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’.

Hier toe worden een aantal decreten gewijzigd, met name het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (artikelen 3 tot 13), het Bodemdecreet van 27 oktober 2006² (artikelen 14 en 15), het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de complexe projecten’ (artikelen 16 tot 18) en het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (artikel 19), alsook de overgangsbepalingen in voornoemde decreten voor milieueffectrapportages in het kader van vergunningen die voor 23 februari 2017 zijn opgestart (artikelen 20 tot 23), datum waarop het ontworpen decreet in werking treedt (artikel 24).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 7

3. Het ontworpen artikel 4.3.3, § 1*bis*, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 stelt dat een project dat met een specifiek decreet wordt aangenomen, vrijgesteld kan worden van de bepalingen over de openbare raadpleging over het project-MER, zoals vastgesteld in de toepasselijke vergunningsprocedure, als aan de doelstellingen vermeld in dit hoofdstuk, wordt voldaan. Met deze bepaling wordt de omzetting beoogd van artikel 2, lid 5, van richtlijn 2011/92/EU, zoals ingevoegd bij artikel 1, 2) c) van richtlijn 2014/52/EU.

Hierbij dient de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie³ in herinnering te worden gebracht, luidens dewelke de wetgever, wanneer het project wordt aangenomen, over voldoende informatie moet beschikken, en aldus bijvoorbeeld een wet die een reeds bestaande bestuurshandeling zuiver en eenvoudig ratificeert, en daarbij louter gewag maakt van dringende redenen van algemeen belang zonder dat eerst een wetgevingsprocedure ten gronde is gevoerd

---

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Decreet van 27 oktober 2006 ‘betreffende de bodemsanering en de bodembescherming’.

³ HvJ 18 oktober 2011, C-128/09 t.e.m. C-131/09, C/134/09 en C/135/09, *Boxus*, punten 43 en 45; HvJ 16 februari 2012, C-182/10, *Solvay*, punten 37 en 39.

om aan die voorwaarden te voldoen, niet als specifieke wet in de zin van de uitzonderingsclausule uit richtlijn 2011/92/EU kan worden aangemerkt.

Zoals bevestigd door de gemachtigde, dient in de ontworpen tekst te worden verduidelijkt dat het specifiek decreet in kwestie zelf in de vrijstelling zal voorzien. Het ontworpen artikel 4.3.3, § 1*bis*, derde lid, van hetzelfde decreet, dat een machtiging inhoudt aan de Vlaamse Regering om nadere regels vast te stellen voor deze vrijstelling, lijkt hiermee niet te sporen. Het verdient aanbeveling de verhouding tussen beide bepalingen aan een nader onderzoek te onderwerpen en, desgevallend, de nadere regels voor de bedoelde vrijstelling in de thans ontworpen decreetsbepaling zelf in te schrijven.

Artikel 11

4. Overeenkomstig het ontworpen artikel 4.6.3, § 1, van het decreet van 5 april 1995 vat de evaluatie of het monitoringonderzoek van de aanzienlijk nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van het project of de projecten pas aan nadat een project is gerealiseerd of categorieën van projecten tijdens een bepaalde periode zijn uitgevoerd.

Gevraagd naar de overeenstemming van deze ontworpen bepaling met artikel 8*bis*, lid 4, van richtlijn 2011/92/EU, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Overweging 35 uit de preambule van Richtlijn 2014/52/EU stelt het volgende over de verplichting tot monitoring:

De lidstaten moeten ervoor zorgen dat verzachtende en compenserende maatregelen worden uitgevoerd en dat passende procedures voor de monitoring van aanzienlijke nadelige milieueffecten ten gevolge van de bouw en exploitatie van een project worden vastgesteld, onder meer om onvoorziene aanzienlijke nadelige effecten te identificeren teneinde passende corrigerende maatregelen te kunnen nemen. Deze monitoring mag niet overlappen, noch worden opgelegd bovenop andere op grond van de Unie- en nationale wetgeving vereiste monitoring.

De ontworpen bepaling is wellicht niet volledig in overeenstemming met de Richtlijn 2014/52/EU, of geeft minstens aanleiding tot interpretatieproblemen, met als gevolg dat de ontworpen bepaling zal aangepast worden om volledig in overeenstemming te zijn met de *ratio legis* van Europese regelgever.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME